

1150**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

w sprawie wymagań weterynaryjnych w zakresie handlu świeżym mięsem i produktami mięsnymi²⁾

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania weterynaryjne w zakresie handlu:

- 1) świeżym mięsem pozyskanym z bydła domowego, świń, owiec i kóz oraz ze zwierząt nieparzystokopytnych;
- 2) produktami mięsnymi.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) świeże mięso — każdy rodzaj mięsa, które nie zostało poddane procesowi konserwacji, z wyjątkiem chłodzenia lub mrożenia;
- 2) produkty mięsne — produkty otrzymane w wyniku obróbki mięsa lub produkty zawierające mięso, niewykazujące na przekroju cech mięsa świeżego; nie uważa się za produkty mięsne produktów otrzymanych z mięsa poddanego jedynie obróbce na zimno, produktów otrzymanych z mięsa mielonego i wyrobów z mięsa surowego;
- 3) państwo wysyłki — państwo członkowskie, z którego świeże mięso lub produkty mięsne są wysyłane do innego państwa członkowskiego;
- 4) państwo przeznaczenia — państwo członkowskie, do którego świeże mięso lub produkty mięsne są wysyłane z innego państwa członkowskiego;
- 5) hermetycznie zamknięte opakowanie — opakowanie jednostkowe wykonane z materiałów nieprze-

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia:

- 1) dyrektywy 72/461/EEC z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych mających wpływ na handel świeżym mięsem (Dz. Urz. WE L 302 z 31.12.1972 r.);
- 2) dyrektywy 80/215/EEC z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi (Dz. Urz. WE L 47 z 21.02.1980 r.).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

Rozdział 2**Wymagania weterynaryjne w zakresie handlu świeżym mięsem**

§ 3. Przedmiotem handlu może być świeże mięso, które:

- 1) zostało pozyskane od zwierząt domowych, takich jak owce, kozy lub zwierzęta jednonogopytne, które przebywały na terytorium państwa członkowskiego co najmniej przez 21 dni przed ich ubojem, a w przypadku zwierząt mających mniej niż 21 dni życia — od dnia ich urodzenia;
- 2) zostało pozyskane ze zwierząt pochodzących z gospodarstwa lub obszarów, które nie podlegają ograniczeniom na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt³⁾, z powodu wystąpienia pryszczycy, klasycznego pomoru świń, choroby pęcherzykowej świń lub enterowirusowego zapalenia mózgu i rdzenia u świń (d. choroba cieszyńska i talfańska);
- 3) pochodzi z rzeźni, w których podczas uboju nie stwierdzono chorób wymienionych w pkt 2;
- 4) nie pochodzi od zwierząt, które są objęte działaniami w zakresie zwalczania klasycznego pomoru świń, określonymi w przepisach odrębnych⁴⁾;
- 5) nie jest podejrzane o zakażenie jedną z chorób wymienionych w pkt 2.

§ 4. 1. Przedmiotem handlu może być świeże mięso świń, owiec i kóz, uzyskane ze zwierząt, które pochodzą z gospodarstw w państwie wysyłki, niepodlegających ograniczeniom z powodu wystąpienia brucellozy świń, owiec i kóz.

2. Świeże mięso pochodzące z gospodarstw, o których mowa w ust. 1, może być przedmiotem handlu

³⁾ Art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625), który wdraża postanowienia art. 3 ust. 2 lit. b dyrektywy 64/432 z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych w handlu wewnątrzspółnotowym bydłem i świniami. (Dz. Urz. L 121, z 29.07.1964 r.).

⁴⁾ Przepisy w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń, które wdrażają postanowienia dyrektywy 80/217/EEC z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń.

po upływie co najmniej 6 tygodni od stwierdzenia ostatniego ogniska choroby w gospodarstwie.

§ 5. 1. Świeżego mięsa, które nie spełnia wymagań określonych w § 3 i 4, nie znakuje się owalnym znakiem weterynaryjnym określonym w przepisach odrębnych⁵⁾, z wyłączeniem świeżego mięsa nieprzeznaczonego do handlu, które może zostać oznakowane owalnym znakiem weterynaryjnym, pod warunkiem że dodatkowo zostanie opatrzone znakiem weterynaryjnym, który jest określony w załączniku do rozporządzenia.

2. Wymagania dotyczące przechowywania i używania narzędzi do znakowania mięsa, o którym mowa w ust. 1, i opakowań z tym mięsem są określone w przepisach odrębnych⁶⁾.

§ 6. Świeże mięso nieprzeznaczone do handlu pozyskuje się, poddaje rozbiorowi i transportuje oddzielnie lub w innym czasie niż mięso przeznaczone do handlu.

§ 7. 1. Dopuszcza się wwóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej świeżego mięsa, które nie spełnia wymagania, o którym mowa w § 3 pkt 1, po uprzednim powiadomieniu Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich⁷⁾.

2. Dopuszcza się przewóz przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej świeżego mięsa, które nie spełnia wymagania, o którym mowa w § 3 pkt 1, zaopatrzonego w wydane przez właściwą władzę państwa przeznaczenia zezwolenie na wwóz mięsa do tego państwa.

§ 8. 1. Świeże mięso ze świń nie może być przedmiotem wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w czasie ostatnich 12 miesięcy przed wywozem na terytorium tym stwierdzono afrykański pomór świń.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do tych części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co do których został zniesiony, na podstawie przepisów Unii Europejskiej⁸⁾, zakaz wywozu mięsa ze świń.

⁵⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, które wdrażają postanowienia rozdziału IX załącznika I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

⁶⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanego na rynku, które wdrażają punkt 39 rozdziału IX załącznika I dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

⁷⁾ Obowiązek powiadomienia Komisji Europejskiej i państw członkowskich wynika z art. 7 dyrektywy 72/461/EEC z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych mających wpływ na handel świeżym mięsem (Dz. Urz. WE L 302 z 31.12.1972 r., str 24).

⁸⁾ Decyzja Komisji Europejskiej podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 9 dyrektywy 72/461/EEC z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych mających wpływ na handel świeżym mięsem (Dz. Urz. WE L 302 z 31.12.1972 r., str 24).

§ 9. 1. Świeże mięso ze świń nie może być przedmiotem wywozu z części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na którym wystąpił afrykański pomór świń, jeżeli w okresie ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju nie stwierdzono przypadków tej choroby.

2. Do czasu określenia przez Komisję Europejską⁸⁾ części terytorium, o którym mowa w ust.1, stosuje się środki przewidziane w przepisach o kontroli weterynaryjnej w handlu.

3. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku ponownego wystąpienia afrykańskiego pomoru świń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) pierwotne ognisko lub ogniska afrykańskiego pomoru świń zostały zlikwidowane w możliwie najkrótszym czasie;
- 2) nowe ognisko lub ogniska afrykańskiego pomoru świń nie mają związku epidemiologicznego z ogniskiem lub ogniskami pierwotnymi.

4. Przy określaniu części terytorium, o którym mowa w ust.1, bierze się pod uwagę:

- 1) metody użyte do zapobiegania i zwalczania afrykańskiego pomoru świń, w tym usuwanie świń z gospodarstw zakażonych lub podejrzanych o zakażenie;
- 2) powierzchnię terytoriów oraz ich administracyjne i geograficzne granice;
- 3) występowanie choroby i sposób jej szerzenia się;
- 4) środki stosowane w celu zapobiegania szerzeniu się choroby;
- 5) środki stosowane do kontroli przemieszczania na tym terytorium i poza nim.

§ 10. Dopuszcza się wwóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przewóz przez to terytorium świeżego mięsa świń, jeżeli zostało pozyskane od świń:

- 1) nieszczepionych, pochodzących z gospodarstw wolnych od pomoru świń, znajdujących się na części terytorium państwa członkowskiego wolnego od pomoru świń oraz poddanych ubojowi na tym terytorium;
- 2) nieszczepionych, pochodzących z gospodarstw wolnych od pomoru świń, znajdujących się na części terytorium państwa członkowskiego wolnego od pomoru świń oraz poddanych ubojowi w rzeźni, w której nie dokonywano uboju świń szczepionych w czasie ostatnich 12 miesięcy albo poddano je ubojowi w innym terminie, albo w innym pomieszczeniu niż ubój świń szczepionych, jeżeli mięso uzyskane od świń szczepionych jest przechowywane oddzielnie od mięsa świń nieszczepionych.

Rozdział 3

Wymagania weterynaryjne dla handlu produktami mięsnymi

§ 11. 1. Przedmiotem handlu mogą być produkty mięsne wytworzone ze świeżego mięsa bydła domowego, *Bubalus bubalis* i *Bison bison*, świń, owiec, kóz i zwierząt nieparzystokopytnych, które:

- 1) zostało pozyskane na terytorium państwa członkowskiego, zgodnie z przepisami odrębnymi⁹⁾ i spełnia wymagania określone w § 3 i 4;
- 2) spełnia, określone w przepisach odrębnych¹⁰⁾, wymagania dla mięsa przywożonego na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

2. Produkty mięsne mogą być wytworzone również ze świeżego mięsa zapakowanego próżniowo lub w zmodyfikowanej atmosferze.

§ 12. 1. Przedmiotem handlu mogą być produkty mięsne, które w całości lub w części zostały przygotowane ze świeżego mięsa nieprzeznaczonego do handlu i oznakowanego znakiem weterynaryjnym, który jest określony w załączniku do rozporządzenia, jeżeli zostały poddane obróbce cieplnej w hermetycznie zamkniętym opakowaniu przy wskaźniku sterylizacji F_0 w wysokości co najmniej 3,00.

2. Przedmiotem handlu mogą być produkty mięsne, które zostały przygotowane ze świeżego mięsa nieprzeznaczonego do handlu i oznakowanego znakiem weterynaryjnym, który jest określony w załączniku do rozporządzenia, pozyskane wyłącznie z mięsa ze świń lub z wykorzystaniem takiego mięsa, pochodzącego z gospodarstw, a w przypadku państw członkowskich, w których w czasie ostatnich 12 miesięcy wystąpił afrykański pomór świń, z terytoriów niepodlegających ograniczeniom z powodu stwierdzenia ogniska afrykańskiego pomoru świń.

3. Mięso, z którego wytwarza się produkty, o których mowa w ust. 2, powinno być:

- 1) odkostnione oraz pozbawione głównych węzłów chłonnych;
- 2) umieszczone w hermetycznie zamkniętym opakowaniu, w którym jest poddane obróbce cieplnej oraz w którym będzie dopuszczane do handlu.

4. Hermetycznie zamknięte opakowanie z mięsem poddaje się obróbce, w czasie której powinny być spełnione następujące warunki:

- 1) temperaturę wewnątrz produktu nie mniejszą niż 70 °C utrzymuje się co najmniej przez 30 minut, a w czasie dalszej obróbki temperaturę nie mniejszą niż 60 °C utrzymuje się co najmniej przez 4 godziny;

- 2) jest prowadzona stała rejestracja temperatury dla reprezentatywnej liczby próbek każdej partii produktów, przy użyciu automatycznego urządzenia pozwalającego na zapis temperatury wewnątrz produktów oraz wewnątrz urządzenia podgrzewającego.

5. Produkty mięsne wytwarzane z mięsa nieprzeznaczonego do handlu oraz produkty wytwarzane z mięsa przeznaczonego do handlu poddaje się obróbce w innym czasie oraz przewozi i przechowuje oddzielnie.

6. Po zakończeniu obróbki każde hermetycznie zamknięte opakowanie oznacza się znakiem weterynaryjnym, który jest określony w przepisach odrębnych¹¹⁾.

7. Obróbkę, o której mowa w ust. 4, prowadzi się wyłącznie w zatwierdzonych zakładach wyposażonych w urządzenia wymagane do przeprowadzenia tego rodzaju obróbki.

§ 13. Przedmiotem handlu mogą być produkty mięsne, o których mowa w § 12 ust. 2, wytworzone ze świeżego mięsa pochodzącego z obszarów podlegających ograniczeniom z powodu stwierdzenia afrykańskiego pomoru świń, po wydaniu przez Komisję Europejską decyzji w tym zakresie¹²⁾.

§ 14. 1. Przedmiotem handlu mogą być produkty mięsne, które w całości lub w części zostały przygotowane ze świeżego mięsa niebędącego przedmiotem handlu i oznakowanego znakiem weterynaryjnym, który jest określony w załączniku do rozporządzenia, pozyskanego ze zwierząt niepochodzących z gospodarstw podlegających ograniczeniom, określonym w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt¹³⁾, jeżeli zostały poddane:

- 1) obróbce cieplnej innej niż obróbka, o której mowa w § 12 ust. 4, podczas której osiągnięto temperaturę wewnątrz produktu nie mniejszą niż 70 °C;
- 2) obróbce obejmującej naturalną fermentację i dojrzewanie trwające nie krócej niż 9 miesięcy, w wyniku której produkt uzyskuje następujące parametry:
  - a) wartość aktywności wody a_w nie większą niż 0,93,

⁹⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanych na rynku, które wdrażają art. 2 dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa (Dz. Urz. WE L 121, z 29.07.1964 r.).

¹⁰⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych dla przywozu mięsa i produktów mięsnych, wdrażające postanowienia dyrektywy 72/462/EEC z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie kontroli weterynaryjnej przy przywozie z krajów trzecich bydła, owiec, kóz i świń, świeżego mięsa lub produktów mięsnych, w części dotyczącej kontroli zdrowia publicznego odnoszącej się do mięsa i produktów mięsnych (Dz. Urz. WE L 302, z 31.12.1972, str. 28).

¹¹⁾ Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego, które wdrażają pkt 31, 32, 33 rozdziału VII załącznika A dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

¹²⁾ Decyzja Komisji Europejskiej podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 8 dyrektywy 80/215/EEC.

¹³⁾ Art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625), który wdraża art. 3 ust. 2 lit. b dyrektywy 64/433/EEG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych w handlu wewnątrzspółnotowym bydłem i świniami (Dz. Urz. L 121, z 29.07.1964 r.).

b) wartość kwasowości pH nie większą niż 6

— w przypadku szynek z kością lub bez kości o wadze nie mniejszej niż 5,5 kg.

2. Nie stosuje się obróbki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku wystąpienia choroby pęcherzykowej świń.

3. Dopuszcza się poddanie szynki z kością obróbce innej niż ta, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku wystąpienia pryszczycy.

§ 15. Produkty, o których mowa w § 12—14, przygotowuje się pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii i zabezpiecza przed zakażeniem lub zakażeniem wtórnym.

§ 16. Świeże mięso, o którym mowa w § 12—14:

- 1) przewozi się i przechowuje oddzielnie albo w innym czasie niż świeże mięso, o którym mowa w § 11;
- 2) nie wykorzystuje się w produktach mięsnych przeznaczonych do handlu, z wyłączeniem produktów wymienionych w § 12—14;
- 3) przeznaczone do obróbki, o której mowa w § 12 ust. 4, w przypadku wystąpienia afrykańskiego pomoru świń, znakuje się znakiem weterynaryjnym, który jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 17. Niedopuszczalne jest znakowanie znakiem weterynaryjnym, który jest określony w przepisach odrębnych¹⁴⁾, produktów mięsnych, które nie spełniają wymagań określonych w § 12—14.

§ 18. 1. Jeżeli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w czasie ostatnich 12 miesięcy stwierdzono afrykański pomór świń, to przedmiotem wywozu mogą być produkty mięsne pozyskane z mięsa świń, które poddano obróbce w hermetycznie zamkniętym opakowaniu, w sposób określony w § 12 ust. 1.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do tych części terytorium, co do których na podstawie przepisów Unii Europejskiej¹²⁾ został zniesiony zakaz wywozu produktów z mięsa świń.

3. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku ponownego wystąpienia afrykańskiego pomoru świń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomimo zniesienia przez Komisję Europejską zakazu wywozu świeżego mięsa świń z części terytorium kraju, jeżeli:

1) pierwotne ognisko lub ogniska afrykańskiego pomoru świń zostały zlikwidowane w możliwie najkrótszym czasie;

2) nowe ognisko lub ogniska afrykańskiego pomoru świń nie mają związku epidemiologicznego z ogniskiem lub ogniskami pierwotnymi.

4. Przy określaniu części terytorium, o którym mowa w ust. 3, bierze się pod uwagę:

1) metody użyte do zapobiegania i zwalczania afrykańskiego pomoru świń, w tym usuwanie świń z gospodarstw zakażonych lub podejrzanych o zakażenie;

2) powierzchnię terytoriów oraz ich administracyjne i geograficzne granice;

3) występowanie choroby i sposób jej szerzenia się;

4) środki stosowane w celu zapobiegania szerzeniu się choroby;

5) środki stosowane do kontroli przemieszczania świń na tym terytorium i poza nim.

§ 19. 1. Produkty mięsne, które nie zostały poddane obróbce zgodnie z § 12 ust. 4, nie mogą być przedmiotem wywozu z części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na którym wystąpił afrykański pomór świń, jeżeli w okresie ostatnich 12 miesięcy na terenie kraju nie stwierdzono przypadków tej choroby.

2. Do czasu określenia przez Komisję Europejską¹²⁾ terytorium, o którym mowa w ust. 1, stosuje się środki określone w przepisach o kontroli weterynaryjnej w handlu.

3. Przy określaniu części terytorium, o którym mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę:

1) metody użyte do zapobiegania i zwalczania afrykańskiego pomoru świń, w tym usuwanie świń z gospodarstw zakażonych lub podejrzanych o zakażenie;

2) powierzchnię terytoriów oraz ich administracyjne i geograficzne granice;

3) występowanie choroby i sposób jej szerzenia się;

4) środki stosowane w celu zapobiegania szerzeniu się choroby;

5) środki stosowane do kontroli przemieszczania świń na tym terytorium i poza nim.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *D. Oleszczuk*

¹⁴⁾ Znak weterynaryjny jest określony w przepisach w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mięsnych oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego umieszczanych na rynku, które wdrażają aneks A Rozdział VII dyrektywy 77/99/EEC z dnia 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowotnych w produkcji i handlu produktami mięsnymi i niektórymi innymi produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 26, z 31.01.1977 r.).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 kwietnia 2004 r. (poz. 1150)

ZNAK WETERYNARYJNY DLA MIĘSA NIEPRZEZNACZONEGO DO HANDLU

1. Na świeżym mięsie nieprzeznaczonym do handlu, po oznakowaniu owalnym znakiem weterynaryjnym umieszczonym na podstawie odrębnych przepisów^{*)}, na etykiecie lub zawieszce dołączonej do tego mięsa, umieszcza się dwie linie proste, przecinające się pod kątem prostym, z punktem przecięcia usytuowanym w centralnej części pieczęci. Sposób umieszczenia linii nie powinien wpływać na czytelność znaku.

2. Mięso można oznakować również owalną pieczęcią o długości 6,5 cm i szerokości 4,5 cm.

3. Na pieczęci powinny zostać umieszczone informacje:

^{*)} Przepisy w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa z bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, umieszczanych na rynku, które wdrażają postanowienia załącznika I rozdziału IX dyrektywy 64/433/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o warunkach sanitarnych przy produkcji i wprowadzaniu na rynek świeżego mięsa.

1) w górnej części, literami drukowanymi — POLSKA lub PL;

2) w środku — weterynaryjny numer identyfikacyjny rzeźni;

3) w dolnej części — EEC—CEE—EWG—EEG—EØF — (94/598) CE RESM — (Traktat Akcesyjny) ETY.

4. Pieczęć powinna być wykonana w taki sposób, aby dwie proste linie przecinające się pod kątem prostym w centralnej części pieczęci nie zakrywały informacji na niej zawartej.

5. Wysokość liter na pieczęci wynosi 0,8 cm, a cyfr — 1 cm.

6. Pieczęć, o której mowa w ust. 2, powinna zawierać informacje pozwalające na identyfikację lekarza weterynarii, który dokonał badania mięsa.

1151

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

w sprawie określenia jednostki badawczo-rozwojowej realizującej program zbierania, gromadzenia i zarządzania danymi niezbędnymi do realizacji Wspólnej Polityki Rybackiej Unii Europejskiej

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 19 lutego 2004 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 62, poz. 574) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostką badawczo-rozwojową realizującą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej program zbiera-

rania, gromadzenia i zarządzania danymi niezbędnymi do realizacji Wspólnej Polityki Rybackiej Unii Europejskiej jest Morski Instytut Rybacki w Gdyni.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*